

[Lawaetz]

i virkeligheden, at det ikke er noget realistisk, man diskuterer, men at man gør det til et politisk spørgsmål. Dertil kan man kun bemærke, at atomenergi er vel lige nyttig og lige farlig for en konservativ og en venstresocialist. Vi beviser det derigennem, at folketinget i virkeligheden ikke er kompetent til at tage stilling til den sag. Et tilfældigt valgt folketing med et eller andet magert flertal skulle vedtage noget, der har betydning langt, langt ud i fremtiden. Det må være rimeligt, at man benytter netop det, som vi har foreslået, en velfalanceret, velovervejet folkeafstemning, og jeg synes i og for sig, det værste er, at vi til en vis grad diskvalificerer os selv, når man prøver på at bilde os ind, at vi skulle være dygtigere til at tage den beslutning end hele befolkningen.

Jeg ved, at der er en risiko forbundet med vores forslag, nemlig at det skulle gå hen og falde ved en folkeafstemning, og der kunne måske så gå 10 år, inden man igen kunne tage det op. Efter vor opfattelse må det imidlertid være overordentlig vigtigt, ikke mindst for vores nye energiminister, at han ikke spiller med blind makker, men har et fast holdpunkt med hensyn til den vigtigste, billigste, mest miljøvenlige form for energi, der findes i øjeblikket. Vi mener, når vi stiller vort forslag, at det må være meget, meget positivt, at man har mod til at tage en beslutning, og så må man rette sig efter den, hvad enten den bliver positiv eller negativ.

Bjørn Poulsen (SF):

Vi må vel konstatere, at havde der ikke været folketingsvalg en gang imellem, havde det været de samme ordførere, der havde stået her på talerstolen for femte gang og afvist det forslag, vi behandler. Det er vel de realiteter, vi allerede på nuværende tidspunkt kan se.

For SFs vedkommende vil jeg sige to ting. Jeg vil først henvise til de tidligere behandlinger af dette forslag, og jeg skal ikke trætte de få tilstedeværende medlemmer med at remse sidetal op. Der er nok nogle, der allerede i forvejen har kigget på, hvad forskellige partier har sagt.

Så vil jeg kun yderligere tilføje ud fra det, som tidligere ordførere for SF har sagt, noget, som efter vores mening er ret væsentligt. Det skuffede mig lidt, at ministeren i sin tale

sagde, at det helt enkelt var et spørgsmål om ja eller nej til a-kraft. Det er vi fra SFs side ikke helt enige med ministeren i, og det skuffer mig i og for sig, at man overhovedet ikke har tænkt sig – således har jeg da forstået ministerens tale – at det, det må dreje sig om, må være ja eller nej til den ene eller den anden energiplan. Det må være det, en eventuel folkeafstemning skal gå ud på. Det må være det, der må være det væsentlige, og det er netop en af de væsentlige årsager til, at SF ikke kan støtte en folkeafstemning på nuværende tidspunkt. Vi mener så absolut ikke, at beslutningsgrundlaget er i orden. Vi mener så absolut ikke, at man i dag har en alternativ energiplan i dette land uden a-kraft, som kan og skal bruges som alternativ til en energiplan med a-kraft, og derfor kan vi ikke på nuværende tidspunkt støtte forslaget. At der kommer en folkeafstemning, er vi næsten sikre på, men vi mener ikke, at den bør komme, førend man også har en alternativ plan uden a-kraft.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre finder det vigtigt og rigtigt, at der afholdes en folkeafstemning om a-kraft, hvis der på et tidspunkt skulle blive et flertal i folketinget for at vedtage et lovforslag herom. Vi er derfor tilfredse med regeringserklæringen fra maj 1979 og november 1979 om at ville sikre en folkeafstemning.

Vi er ligeledes enige med regeringen i, at det bør være en folkeafstemning på basis af grundlovens § 42, altså en bindende folkeafstemning.

Fremskridtspartiet har jo, som det allerede har været nævnt i dag, ved adskillige lejligheder fået enslydende – bortset fra datoerne – lovforslag som det, vi har på dagsordenen i dag om folkeafstemning om a-kraft i Danmark, både behandlet og oven i købet to gange nedstemt ved tredje behandling.

Det gjorde måske ikke så meget, at vi skulle gentage debatten, hvis fremskridtspartiet så i det mindste hørte efter, hvad der blev sagt, men det gør fremskridtspartiet jo ikke. Dette syn kan underbygges ved, at man læser bemærkningerne, og jeg skal bare tage ét eksempel frem.

Fremskridtspartiet bliver ved med at påstå, at tidsfristen ved en § 42-afstemning er for